

๓๕

นั่งสมาธิแล้วกลัวเป็นบ้า?

ปัจจุบันนี้ที่ละเลยเรื่องการปฏิบัติกัน เพราะกลัวว่านั่งแล้วเป็นบ้าบ้าง ที่นั่งแล้วเป็นบ้าไม่ใช่อะไร เพราะคนบ้ามานั่งหรือประเภที่มีเชื้อบ้าอยู่ก่อนแล้ว ตอนที่เชื่อยังไม่กำเริบยังไม่สำแดงออกก็ดูปกติ ที่นี้คนไปเห็นตอนที่เขาดี ๆ อยู่แต่พอนั่งสมาธิออกอาการ ก็เลยเหมาว่านั่งสมาธิแล้วเป็นบ้าที่จริงมีเชื้อมาก่อน เพราะฉะนั้นจึงทำให้หลายคนกลัวการปฏิบัติธรรม

หรือบางคนนั่งแล้วใจยังไม่บริสุทธิ์ ยังหยุดไม่สนิท เกิดนิมิตหลอน เห็นภาพโน่นภาพนี่ที่น่ากลัว เป็นภาพที่เก็บสังขมาไว้ในจิตมาฉายให้เห็น จึงเกิดความกลัว แล้วก็ไปเล่าต่อ ๆ กันว่า ระวังนะ นั่งแล้วจะเห็นนั่นเห็นนี่ น่ากลัว คนที่ไม่ได้นั่งได้ยินได้ฟังเขาก็กลัวตามไปด้วย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้นั่งเลย เกิดกลัวไปเสียแล้ว กลัวจะไปเห็นผีตาง เห็นโน่นเห็นนี่

ถ้าจิตบริสุทธิ์จริง ๆ เห็นพวกนี้ก็จะรู้สึกเฉย ๆ นะ เพราะเห็นเหมือนเห็นมนุษย์อย่างนี้แหละ แต่ว่ารูปร่างมันพิกลพิการกว่าเล็กน้อยบางประการอย่างมากมาย แต่อารมณ์ที่

จะไปเห็นอย่างนี้ มันต้องใสแล้วนี่ ไม่มีความกลัวอยู่ แต่
อารมณ์ที่ยังมีความกลัวแล้วเห็น แสดงว่าจิตยังไม่บริสุทธิ์
ยังเป็นนิมิตเลื่อนลอย

นิมิตเลื่อนลอยยังไม่ใช่ของจริง บางแห่งก็ไปเหมา
เอาว่า นิมิตทั้งหมดเลื่อนลอย ไม่ควรยึดติด อย่าไปติดนิมิต
อันที่จริง นิมิตจริงก็มี เลื่อนลอยก็มี ก็เหมือนเราลืมตาเห็น
กงเคยเห็นของลวงๆ เป็นของจริง มันเหมือนกันอย่างนั้นนะ
แต่แทนที่จะเป็นตามนุษย์ ก็เป็นอีกตาหนึ่ง แต่ถ้ามีธรรม
จักขุแล้วละก็ จะเห็นอะไรไปตามความเป็นจริง

หรือบางทีเขานั่งสมาธิแล้ว พอดีหมดอายุขัยตาย
นั่งตาย ก็เหมาว่า ระวางนะนั่งสมาธิเดียวตาย แล้วกันสิ
ไม่นั่งก็ตาย ไม่เชื่อก็ไปลองดู นอนก็ตาย ยืนก็ตาย เดิน
หรือวิ่งหกกะเมนตีลังกาก็ตายหมด เห็นเขานั่งสมาธิหน่อย
ระวางนะ นั่งแล้วไปไม่กลับ กลับไม่ตื่น ฟันไม่มีเลย กลัว
อะไรกันอย่างนี้ ก็จะหาเรื่องไม่นอนอยู่แล้ว มันก็ให้มีเหตุ
แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่

๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

